

DOBAVA BLAGA NA DALJAVO

Pojasnilo DURS, št. 4230-232/2009-2, 11. 8. 2009

Davčni zavezanec sprašuje, kaj se zgodi, če opravljene prodaje na daljavo presežejo predpisan prag vrednosti opravljenih prodaj na daljavo v posamezni državi članici EU, kako je z izstavitvijo računa, ali je potrebno izstaviti več računov in ali je prag za posamezno državo članico EU določen na letni ravni?

V nadaljevanju odgovarjamo:

Davčni zavezanec, ki dobavlja blago na daljavo končnim potrošnikom v eno izmed držav članic EU ter preseže mejni znesek, določen v 34. členu Direktive 2006/112/ES, se mora identificirati za namene DDV v državi članici EU, v kateri je mejni znesek presegel. Na izdanem računu, s katerim je presegel mejni znesek, mora tako obračunati DDV v skladu z zakonodajo države članice EU, na ozemlju katere je s takšnimi dobavami presegel mejni znesek.*

Pogoje za določitev kraja dobave blaga s prevozom opredeljuje Direktiva 2006/112/ES v 32. do 34. členu, v Zakonu o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06, 52/07 in 33/09) pa so povzeti v 20. členu. Tako se po splošnem pravilu za kraj dobave, kadar blago odpošlje ali prevaža dobavitelj, pridobitelj ali tretja oseba, šteje kraj, kjer se blago nahaja, v trenutku, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju. Vendar, če se odpošiljanje ali prevoz blaga začne na tretjem ozemlju ali v tretji državi, se šteje, da sta kraj dobave, ki jo opravi uvoznik, in kraj vsakršne nadaljnje dobave v državi članici uvoza blaga.

Z odstopanjem od splošnega pravila pa se za kraj dobave blaga, ki ga odpošlje ali odpelje dobavitelj ali druga oseba za njegov račun iz države članice, ki ni namembna država članica, šteje kraj, kjer se blago nahaja v trenutku, ko se odpošiljanje ali prevoz blaga pridobitelju konča, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) dobava blaga je opravljena za davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, katerih pridobitve blaga znotraj Skupnosti niso predmet DDV, ali za katerokoli drugo osebo, ki ni davčni zavezanec;
- b) dobavljeno blago niso niti nova prevozna sredstva niti blago, ki ga dobavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun, potem ko je bilo montirano ali instalirano, s poskusnim zagonom ali brez njega.

Odstopanje od splošnega pravila pa se ne uporablja za dobave blaga, ki je v celoti odposlano ali odpeljano v isto državo članico, ki je država, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- dobavljeno blago niso trošarinski izdelki,
- **skupna vrednost teh dobav, brez DDV, opravljenih pod pogoji iz točke a) in b), v državo članico v enem koledarskem letu ne presega zneska, ki ga določi ta država članica,**
- **skupna vrednost teh dobav, brez DDV, v tej državi članici tudi v predhodnem koledarskem letu ni presegla predpisanega zneska.**

Direktiva 2006/112/ES tako določa, da lahko država članica, na ozemlju katere se nahaja blago v trenutku, ko se konča odpošiljanje ali prevoz pridobitelju, omeji prag na 35.000 EUR ali protivrednost v nacionalni valuti, kadar se ta članica boji, da bi prag 100.000 EUR lahko povzročil resna izkrivljanja konkurence. V skladu s to določbo je Slovenija določila prag v višini 35.000 EUR.

Navedeno pomeni, da se mora davčni zavezanec, ki dobavlja blago na daljavo končnim

potrošnikom v eno izmed držav članic EU ter preseže mejni znesek, predpisan v tej državi članici EU, identificirati za namene DDV v tej državi članici EU. Na izdanem računu, s katerim je presegel mejni znesek, mora tako obračunati DDV v skladu z zakonodajo države članice EU, na ozemlju katere je s takšnimi dobavami presegel mejni znesek.

Vrednostni limiti po posameznih državah članicah EU za dobave blaga na daljavo končnim potrošnikom so objavljeni v Prilogi XVII Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – pravilnik (Uradni list RS, št. 141/06, 52/07, 120/07, 21/08 in 123/08).